

FINNSKOGEN JULI 2026

Den 21. juli kjørte vi for å se Tierkoia.
 Dette var planlagt rute.

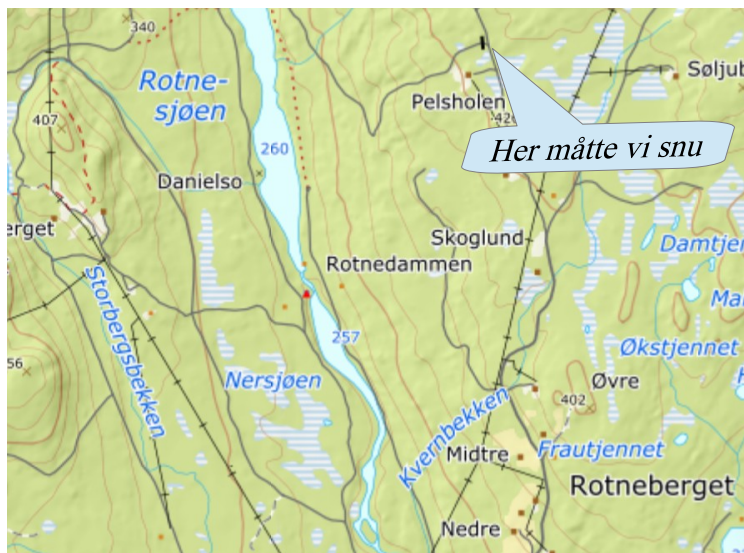
Her er vi kommet til et veiskille nord for Svullrya.

Ved neste veiskille ble det stopp. Det står
 SKOGBILVEI Kun yrkeskjøring
 Så vi måtte snu.

Paalala (også stavet *Palala*) er det opprinnelige skogfinske navnet på gården Tysketorpet (Vestre Tysketorpet) i Grue Finnskog. Navnet oversettes gjerne til «Paalainens gård», etter skogfinnen Pål Andersson Paalain som ryddet og bosatte seg på plassen.

I dag blir navnet også brukt om en nyere hytte som ligger i nærheten av det historiske gårdstunet.

Vi måtte snu igjen på grunn av dette skiltet – Blindvei.

Veien videre så slik ut, men vi stolte på at skiltet var riktig. Vi kjørte tilbake til Svullrya.

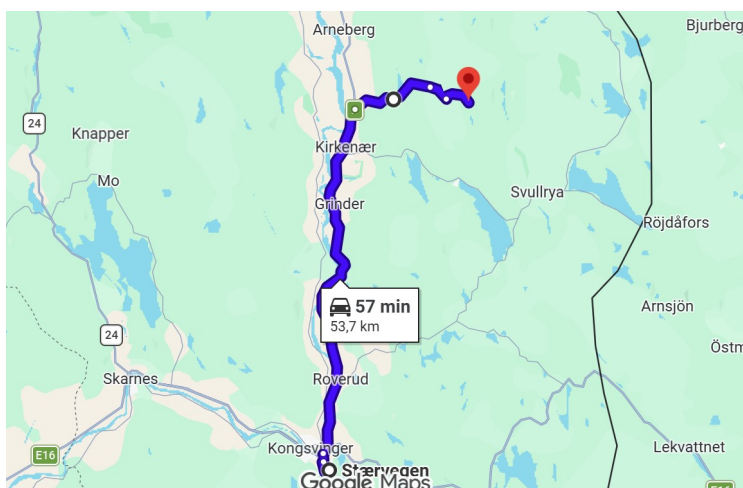
Deretter kjørte vi gjennom Kirkenær til Namnå for å besøke Ingrid.

Kornet modnes.

Den 26. juli kjørte vi en tur til Bjørsjøtorpet.
Vi hadde med oss Ingrid og Solveig.

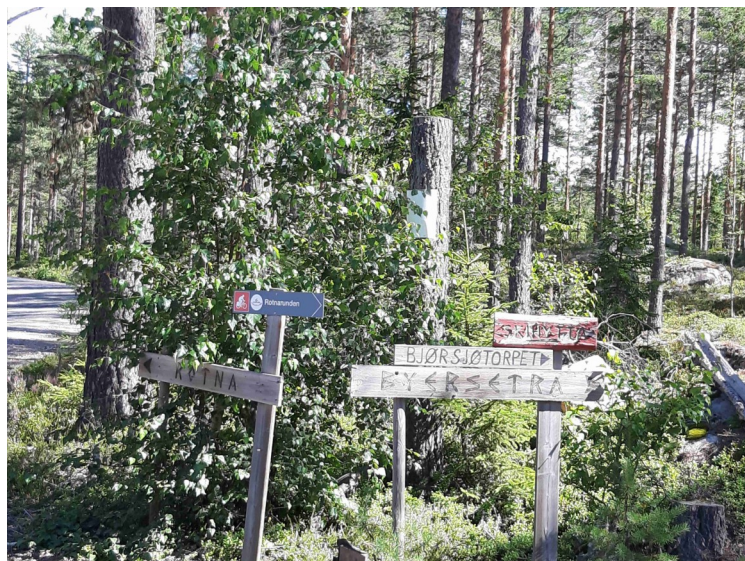
Vi kjørte denne ruta.
Fra Namnå er det skogsbilvei (grusvei)

Bjørsjøtorpet har vært husmannsplass siden tidlig på 1700-tallet under Grue Prestegård. Den ble fraflyttet rundt 1950. Det gamle huset som nå er revet var imidlertid benyttet mer eller mindre til rundt 1970. Rester etter de gamle husene kan ennå ses.

Den eies i dag av Namnå Idrettslag. Det er idrettslaget som har bygd den store foreningshytta som står her i dag. Flyktningeruta Spikeren fra Namnå til Sverige går over plassen. Bjørsjøtorpet er også det naturlige startpunkt for 10-torpsrunden. Videre er det stier både nordover mot Finnevegen i Hof, og sørover til Sollia og Skasenden.

Her kan man se hvor stedene ligger.

Her er vi i et veikryss som viser til Byersætra.

Her ser vi Byersætra.

Dette er plassen til Ole Johnny Engen.

Fin hytte.

Byersætra (ofte skrevet *Byersetra*) er en historisk setervoll som opprinnelig hørte til gården By østre på Namnå i Grue kommune. Området ble ryddet og brukt som sommerbeite (seter) for buskapen tilhørende gården By. Dette var en vanlig driftsform i Solør-regionen for å utnytte utmarksressursene om sommeren.. Den er et populært knutepunkt for friluftsliv på Grue Finnskog og er en del av den kjente sykkel- og turløypa Rotnarunden. Gråhesten utmarkslag har satt opp en gapahuk ved Byersætra finansiert med midler fra lokalbanken, noe som gir en fin rasteplass for besøkende.

Gråhesten Utmarkslag er en forening for eiendomsforvaltning som holder til på Namnå i Grue kommune. Laget forvalter utmarksområder knyttet til jakt, friluftsliv og stinett i området rundt Gråhesten.

Skilt som sier at vi nå kommer til Grue Statsskog.

Så er vi ved Bjørsjøtorpet.

Hovedhuset.

Utedo.

Gapahuk.

Flere gapahuker.

Grill med tak over.

Oppslagstavle.

Her ser vi et glimt av Nordre Bjørsjøen.¹

Kartutsnitt i litt større målestokk.

Jeg var nødt til å bli med på et bilde utenfor hovedhytta.

Så skal vi kjøre videre.

Det er godt skiltet.

Det er gode grusveier i skogen.

En stor hvit stein. En litt større stein av hvit kvarts finnes også i Mattila i Sverige.

Vi kjørte et stykke bortover veien som går mot Søndre Bjørsjøen, men vi snudde igjen. Denne veien går i retning Sollia, men ikke helt fram dit.

Vi kjørte tilbake til Namnå hvor vi fikk kaffe og is hos Ingrid.

En fin blomstrende busk i hagen til Ingrid.

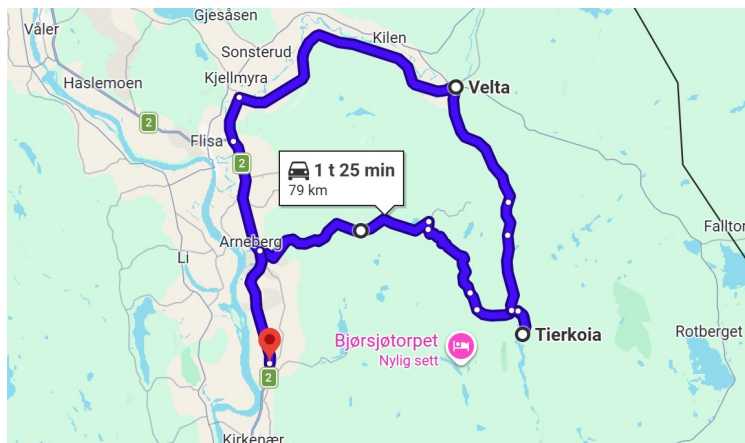
Ingrid og Solveig dekker bordet.

Dagen etterpå, den 27. juli kjørte vi til Tierkoia. Denne gangen nordfra. Det var veibom her også, men den kunne løftes opp slik at vi kunne kjøre helt fram til stedet.

Vi hentet først Solveig i Kongsvinger og deretter Ingrid på Namnå.

Fra Arneberg (Jammerdal) kjørte vi forbi småsteder som Kontorpet, Hemsætra, Nysæter og Rauken.

På returen kjørte vi via Velta.

Slik ble kjøreruta tur/retur Namnå.

Fra Arneberg til Tierkoia og derfra til Velta var det grusveier, men de var stort sett bra.

Det står Tierkoia på korset i innkjøringen.

Det ble også drevet elgjakt herfra og dette bygget ble brukt til å henge opp og pelse og partere elgen.

Dette er koia hvor det var plass til ti skogsarbeidere.

Koia sett fra nedsiden.

Dette er stallen for hestene som ble brukt til tømmertransporten.

Jeg går ut fra at kjøkkenet var i dette huset og at kokka bodde her.

Brønn.

Utsikt over Rotnesjøen.

Utdoen.

Tierkoia fikk navnet sitt fordi den var beregnet for ti skogsarbeidere. De jobbet med tømmerhogst og fløting i skogene langs elva Rotna. De hadde med en kokke som laget maten.

Koia er i dag privateid og stedet er godt vedlikeholdt.

Under siste verdenskrig ble koia flittig brukt som stoppested langs den kjente flyktningeruta «Spiker'n». Den gikk fra Namnå i Grue over Baksjøberget og til Sverige.

Gjedder på veggen på stallen.

Denne støpte rondellen står på tunet.

Slipestein.

På vei ut gjennom veibommen.

På bru over elva Rotna.

Her er vi kommet til Sinsenkrysset.

Rotna starter ved sjøene Helveteskjelda og Sætersjøen i Hof Finnskog, går gjennom Svullrya og ned i Rotnesjøen. Til slutt renner den ut i Mellanfryken ved Rotneros syd for Sunne i Sverige. Ut av Mellanfryken heter elva Norsälven. Den går til Vänern. Rotna var frem til 1965 en viktig elv for tømmerfløting.

Noe som ikke er så godt kjent i dag er at det ble anlagt en kanal fra Kverntjernet ned mot Dulpetorpet. Her skulle vannet ledes videre i naturlige løp nordover mot Velta og ut i Flisaelva. Det ble bygget demning både i sørenden og nordenden av Kverntjernet. Det ble også bygget demninger ved Sætersjøen og Kroksjøen. Dette for å skaffe nok vann når fløtingen pågikk. Første gang fløtingen gikk nordover var i 1820 og det ble fløtet her helt til 1875.

Dette er Dulpetorpet.

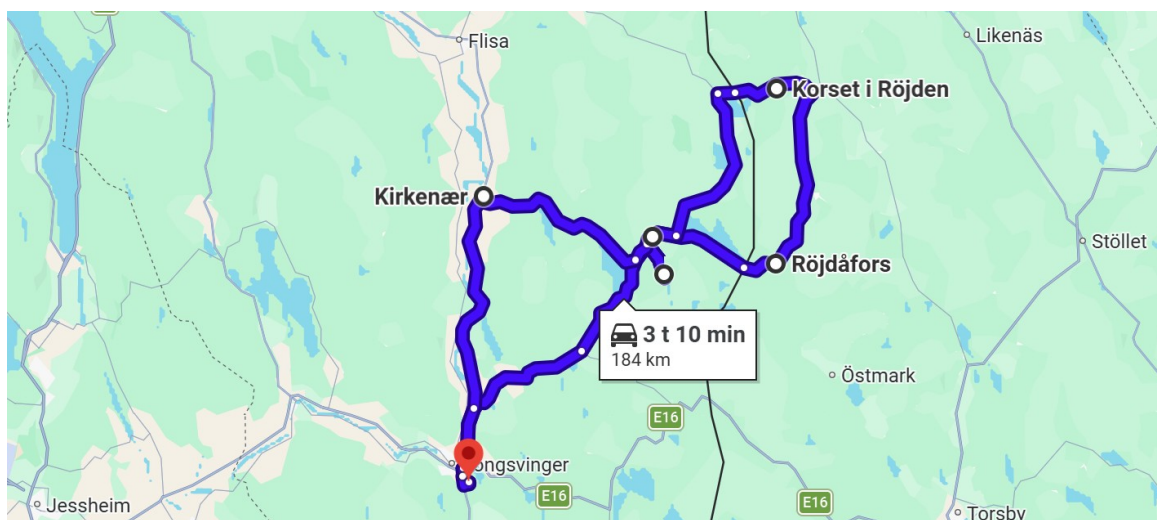
Hof Finnskog kirke. Det er en [arbeidskirke](#) fra 1953. Den het tidligere Dulpetorpet kapell fra 1877. [Prekestolen](#) er fra den gamle stavkirken i [Hof](#). Den er fra før 1650. [Altertavlen](#) er fra 1953.

Veien nordover mot Velta.

Furuskog.

Den 28. juli kjørte vi denne runden via Røjdåfors til Korset i Røjden. På returen var vi innom Helgedammen og deretter hjem via Kirkenær.

På veien nordover tok vi et bilde av Glomma. Det er svært lav vannstand i elva nå og da er det store sandbanker som kommer til syne. Her kommer folk for å bade.

Her er vi kommet til Korset i Røjden. Det er en korsformet grop i bakken der det ikke vokser noe, mens det er normal vekst ellers rundt korset. Det er ca. en desimeter dypt og en meter i lengde og bredde. Det er laget før 1850.

Det er inngjerdet med stakittgjerde. Det ble satt opp i 1962 av Södra Finnskoga Hembygdsföreing.

På veien hjemover ville vi kjøre til Helgedammen, men vi kom ikke fram for veien var stengt med bom.

Det ble bygget flere dammer i Rotna for å sikre jevn vannstand under tømmerfløtingen. En av disse var Helgedammen. Det ble bygget en brakke ved siden av dammen hvor fløterne kunne bo. I 1966 tok fløtingen slutt i Rotna og brakka ble stående tom. Den er vedlikeholdt av Norsk Skogfinsk Museum og drives av DNT Finnskogen og Omegn. Hytta er stort sett uforandret fra slik den var under fløtingen.

Her er vi på brua over Rotna

Her ser vi Helgedammen.

